

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku CO₂ uwalnianego do atmosfery w związku z przetwarzaniem gazu ziemnego (w postaci kwaśnego gazu) w tzw. procesie Clausa przez oddzielenie CO₂ zawartego w gazie ziemnym z mieszaniny gazów chodzi o takie emisje, do których, w rozumieniu art. 3 lit. h) zadanie pierwsze decyzji Komisji 2011/278/UE⁽¹⁾, dochodzi na skutek procesu wskazanego w art. 3 lit. h) ppkt (v)?
2. Czy w rozumieniu art. 3 lit. h) zdanie pierwsze decyzji Komisji 2011/278/UE do emisji CO₂ może „dochodzić na skutek” procesu, w którym zawarty w surowcu CO₂ jest uwalniany do atmosfery, mimo iż w przedmiotowym procesie nie powstaje dodatkowy CO₂, czy też w przepisie tym został ustanowiony wymóg, aby uwalniany do atmosfery CO₂ powstawał dopiero w wyniku przeprowadzenia tego procesu?
3. Czy w rozumieniu art. 3 lit. h) ppkt (v) decyzji Komisji 2011/278/UE surowiec zawierający węgiel jest „zastosowany” w przypadku, gdy naturalnie występujący gaz ziemny jest używany w tzw. procesie Clausa do produkcji siarki i przy tej okazji zawarty w nim dwutlenek węgla uwalniany jest do atmosfery, mimo tego, że zawarty w gazie ziemnym dwutlenek węgla nie bierze udziału w odbywającej się reakcji chemicznej, czy też użycie pojęcia „zastosowania” zakłada, że węgiel uczestniczy w odbywającej się reakcji chemicznej bądź wręcz jest niezbędny do jej przeprowadzenia?
4. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania 1–3:

Jeżeli instalacja objęta systemem handlu uprawnieniami do emisji spełnia zarówno przesłanki podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe jak i przesłanki podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe, według jakiego wskaźnika powinien nastąpić przydział bezpłatnych uprawnień do emisji? Czy roszczenie o przydział zgodnie ze wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe ma pierwszeństwo przed roszczeniem o przydział dla emisji procesowych bądź też czy roszczenie o przydział dla emisji procesowych, jako *lex specialis*, ma pierwszeństwo przed wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe lub wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie?

5. W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania 1–4:

Czy roszczenia o dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do trzeciego okresu rozliczeniowego mogą zostać zaspokojone po zakończeniu tego okresu uprawnieniami z czwartego okresu rozliczeniowego, jeżeli istnienie takiego roszczenia zostanie stwierdzone przez sąd dopiero po upływie trzeciego okresu rozliczeniowego czy też jeszcze niezaspokojone roszczenia wygasają wraz z końcem trzeciego okresu rozliczeniowego?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 130, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Járásbíróság
(Węgry) w dniu 12 marca 2020 r. – postępowanie karne przeciwko LU**

(Sprawa C-136/20)

(2020/C 215/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Járásbíróság

Strona w postępowaniu głównym

LU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 5 ust. 1 decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej 2005/214/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wydające państwo członkowskie wskazuje jeden ze sposobów naruszenia wymienionych w tym przepisie, organ wykonującego państwa członkowskiego nie ma żadnego dodatkowego zakresu uznania w celu odmowy wykonania i musi wykonać [orzeczenie nakładające karę]?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy organ wykonującego państwa członkowskiego może twierdzić, że naruszenie wskazane w orzeczeniu wydającego państwa członkowskiego nie odpowiada naruszeniu opisanemu w wyliczeniu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, L 76, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 23 marca 2020 r. – Novartis Pharma GmbH / Abacus Medicine A/S**

(Sprawa C-147/20)

(2020/C 215/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Novartis Pharma GmbH

Strona pozwana: Abacus Medicine A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do sztucznego podziału rynków w rozumieniu orzecznictwa Trybunału może prowadzić sytuacja, w której zabezpieczenia oryginalnego opakowania zbiorczego zewnętrznego/oryginalnego opakowania przewidziane w art. 54 lit. o) i art. 47a dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ mogą zostać zastąpione przez dystrybutora równoległego z zachowaniem takiego oryginalnego opakowania w zgodności z art. 47a ust. 1 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE jedynie w ten sposób, że po częściowym albo całkowitym usunięciu lub zakryciu pierwotnie zastosowanych zabezpieczeń pozostają widoczne ślady otwarcia?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, czy ślady otwarcia stają się widoczne dopiero po dokładnej weryfikacji produktu leczniczego przez hurtownika lub osoby uprawnione lub upoważnione do dostawy produktów leczniczych dla ludności, np. apteki, w wykonaniu obowiązku spoczywającego na nich na podstawie art. 10, 24 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/161 ⁽²⁾, czy też mogą zostać niezauważone przy powierzchownej weryfikacji?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, czy ślady otwarcia stają się widoczne dopiero po otwarciu opakowania produktu leczniczego np. przez pacjenta?